

διαφωνούντες καὶ περιπλανώμενοι ἔνθεν κἀκεῖτε καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς Δαρδανικῆς καὶ μέρος τῆς Μακεδονίας, ζητοῦσι τὴν πατρίδα τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ὁ μὲν (1) εἰς τὴν Πρισδρένην καὶ τὴν Πριστίναν, ὁ δὲ (2) ἀντιστρατευόμενος κατὰ τοῦ πρώτου εἰς τὰ Σκόπια, ὁ δὲ (3) περὶ τὴν Σαρδικὴν παρά τὴν νῦν κηλουμένην Σόφισαν καὶ ἄλλοι ἀλλαχοῦ, ὁ δὲ τελευταῖος πάντων ὁμολογῶν τὴν ἀλήθειαν εἰλικρινῶς ἀποφαίνεται: (4) ὅτι ὁ ἀκριβὴς ὄρισμός τῆς πατρίδος τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπόκειται τῇ γεωγραφικῇ ἐταιρίᾳ. Οὐδεμίαν ἄλλην αἰτίαν καὶ πηγὴν τοῦ κακοῦ τούτου ὑπάρχει κατ' ἐμὲ, εἰμὴ μόνον ἢ τοῦ Πρακοπίου ἀσάφεια καὶ ἀοριστία, προεληθούσα ἐκ γεωγραφικῆς ἀγνοίας τῶν χωρῶν ἐκείνων (5), ὅστις ἄλλως, προκειμένου περὶ τῆς πατρίδος τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ὤφειλεν ἀκριβέστατα νὰ ὀρίσῃ τὴν θέσιν αὐτῆς. Ὁ δὲ Κ. Ἀραβαντινὸς ταῦτα πάντα πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενος, ἐπρεπε νὰ μετριάσῃ τὴν πρὸς τὴν ἀξιοπιστίαν αὐτοῦ ἀπεριόριστον θρησκευτικὴν εὐλάβειαν! (6).

(Ἀκολουθεῖ.)

(1) Maltebrum géograph. t. 2. p. 197.

(2) Lapie géograph. t. 1. p. 434.

(3) Gibbon hist. t. 7. p. 196. Ludewick, p. 135.

(4) Isambert hist. p. 224.

(5) Wesseling εἰς Ἱεροκλέους συνέκδημον σελ. 162.

(6) Ἐν τῇ αὐτῇ ὑποσημείωσει ὁ Κ. Ἀραβαντινὸς ἐξεληθὼν τοῦ κυρίου περὶ Ἀγρίδος θέματος καὶ δίστομον ἀναλαβῶν κριτικὴν μάχαιραν ἐνειδίξει με ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς θροαστῆ ἐκταξέοντα βέλη κατὰ τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ, καὶ περ σιμνωμένον ἐπὶ μακεδονισμῶ, οὐχ ἦττον ὅμως παριστάμε ὡς θροαστῆν τοῦ βουλγαρισμοῦ. Καὶ περ γινώσκων καλῶς ὅτι πρὸς τοιαύτας διαβολὰς ἀπογρηῶσα καὶ αὐτάρκης ἀπάντησις ἐστὶν ἡ σωπὴ, οὐχ ἦττον ὅμως ἐπόμενος τῷ παραινούντι Ἰσοκράτει «φοβοῦ τὰς διαβολὰς καὶ ψευδεῖς ὡσιν» παρατηρῶ πρὸς τὸν Κ. Ἀραβαντινόν, πρῶτον μὲν ὅτι ἐκτρεπόμενος τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀνάρμοστος ὢν τῶν τοιούτων κριτῆς, παραπαίει καὶ παραφθέγγεται ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, διότι ἀυθαίρτως ἐμφανιζόμενος δημοσίᾳ, εἰσὶν ἱεροῦ τινος ἐτασθηρίου μέλος, ἐλεγκτῆς τῆς θρησκευτικῆς πεποιθήσεώς μου, ἐπιδείκνυται πλείονα τοῦ δέοντος θρησκευτικὴν εὐλάβειαν ἑύτερον δὲ ὅτι, καὶ τοιούτος παριστάμενος, ἀγνοεῖ ὅμως κατὰ δυστυχίαν νὰ διακρίνῃ τὴν πνευματικὴν ἐκκλησίαν, αἰώνιον, ἀσπίλον καὶ ἐνδοξον οὖσαν, ἀπὸ τῆς γηϊνῆς ἢ ἀνθρωπίνης, ὑποκειμένης εἰς τὸ τῆς ἱστορίας ἀδίκαστον κριτήριον, ἐπαινούσης μὲν αἰετοῦ τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ, κατακρινούσης δὲ δικαίως τὰ φαῦλα καὶ κακὰ, ἐν οἷς ἀνάγεται καὶ αἴτι τοιούτον εἴρηται ἐν τῇ πραγματείᾳ μου κατ' ἀτόμου ἢ πράξεώς τινος. Καὶ τελευταῖον ὅτι εἰς ἑαυτὸν μὲν σύμπαντα συγκεντρῶν τὸν ἑλληνισμὸν, ἐμοὶ δὲ, ὡς μερομολύκειόν τι, ἐπισημαίνων τὰ τοῦ βουλγαρισμοῦ φάσμα, διαβάλλων τε καὶ ψευδομένός τις ἐξελέγχεται, αἰτι οὐδεμίαν προσάγων ἀπίδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν περὶ τοῦ τελευταίου λεγομένων. Ἀλλὰ πρὸς τί ταῦτα λέγω, ἀφ' οὗ γνωστόν ἐστὶν ὅτι πάντοτε καὶ πανταχοῦ, «Μήτηρ ψευδοσύνη, ψεύδεται τέκνα τεκνοῦ.» Πρὸς ὀρθὴν δὲ διάκρισιν τῆς ἐκκλησίας καὶ γινώσιν τῶν κατ' αὐτὴν παραπίμπεται ὁ Κ. Ἀραβαντινὸς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1449 φύλλον τῆς Ε λ π ῖ δ ο ς καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1167 τῆς Β ο ς α γ τ ῖ δ ο ς.

ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ἘΝ ἈΜΕΡΙΚῆ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. 441.)

16'.

Κλέπται καὶ ἐγκληματῖαι ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ περὶ τῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἐθίμων τῶν Ἀμερικανῶν αὕτη μελέτη θὰ ἦτο ἀτελής, ἂν δὲν διελαμβάνομεν καὶ περὶ τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν ἐγκληματιῶν. Ὁμολογητέον δὲ ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι καὶ ἐν Ἀμερικῇ ὡς καὶ πανταχοῦ παρέχουσιν ὠφέλειαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δι' ὃ καὶ πρέπει νὰ εὐγνωμονῶμεν πρὸς αὐτούς.

Καὶ ἀληθῶς, οἱ τίμιοι θραύουσι πρὸς αὐτοὺς ὅ, τι ἔχουσι πολυτιμότερον, ἢτοι τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπόληψιν· διότι, ἂν δὲν ὑπῆρχον ἄτιμοι καὶ πονηροί, ὅποια θὰ ἦτο ἡ τιμιότης; καὶ πῶς ἦτο δυνατόν ν' ἀποδειχθῆ ἡ τιμὴ, ἂν δὲν ἀπεδεικνύοντο τὰ ἀντίθετα προσόντα; Ἡ ἀρετὴ δὲ εἶναι ἀρετὴ παρὰ διότι ἔχει ἀπέναντι αὐτῆς τὴν κακίαν. Ἀφαιρέσατε τοὺς φελοὺς καὶ θέλετε καταφέρει θνατηφόρον πληγὴν εἰς τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν πάντων τῶν πεπολιτισμένων τόπων.

Ἄν δὲν παρῆχον τὴν πολύτιμον αὐτῶν συνδρομὴν οἱ παντὸς εἶδους ἀχρεῖοι, τί θὰ ἐγίνοντο οἱ νομομαθεῖς, οἱ ἠθολόγοι, οἱ φιλόσοφοι, οἱ λειτουργοὶ τῶν θρησκειῶν, οἱ κλητῆρες, οἱ δικηγόροι, οἱ ἐπίτροποι, οἱ χωροφύλακες, οἱ ἀστυνόμοι, οἱ δεσμοφύλακες, οἱ τελῶναι, οἱ ἀγροφύλακες καὶ τόσοι ἄλλοι; θὰ ἐπῆρχετο ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας ἡ ἀνατροπὴ, ὅποιον οὐδὲ οἱ ἐνθερμότεροι προαγωγοὶ τῆς προόδου ἐφαντάσθησάν ποτε.

Ἀλλὰ καὶ ἡ φιλολογία, τὸ θέατρον, ἡ ζωγραφικὴ, ἡ γλυπτικὴ, τὸ μελόδραμα, ἅτινα ὑπάρχουσιν ὡς ἔχοντα ἀπέναντι αὐτῶν τὸ ἀσχημὸν καὶ κακόν, τί θὰ ἐγίνοντο ἄνευ αὐτῶν;

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἀποδεικνύουσιν ἀπογοῶντως τὴν ἀξίολογον ἐπιβρόχην τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν ληστῶν εἰς τὴν ἠθικὴν, τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν καλλιτεχνίαν.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἐνόησε καλῶς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, τὴν ἐκ τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν βελαντιοτόμων ὠφέλειαν· διότι καὶ ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μετὰ τοσαύτης ἀνοχῆς φέρονται πρὸς αὐτοὺς, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ κλίνει τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι καὶ τοὺς ἐνισχύουσιν.

Οἱ νόμοι, προστατεύοντες τὴν περισπούδαστον ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, καὶ προλαμβάνοντες τὰς καταχρήσεις τῆς προφυλακίσεως, παραδέχονται χρηματικὴν ἐγγύησιν παρὰ τοῦ ἐγκληματίου. Καὶ φι-

λελεύθερος μὲν ὁ ὄρος, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἀπηλλαγμένως ἀτοπημάτων κατὰ τινὰς περιπτώσεις· διότι πολλάκις ὁ κλέπτης ἢ ὁ κακούργος, οὐτινος ἐγένετο δεκτὴ ἢ ἐγγύσις, δραπέτευσεν ἀποφεύγει τὴν καταδίκην. Καὶ τούτου γενομένου, ἐπειδὴ ἡ μὲν ἐγγύσις εἰς οὐδὲν συνετέλεσεν, ἡ δὲ δικαιοσύνη δὲν ἐτιμώρησε τὸ ἀδίκημα, ὁ ἔνοχος φαίνεται πληρώσας διὰ χρημάτων τὴν ἀτιμωρησίαν.

Μόνον ἐπὶ δολοφονίας δὲν γίνεται δεκτὴ ἢ ἐγγύσις.

Εἰκότα καὶ τὰ δικαστήρια ἀπεκδύονται τῆς ἀξιοπρεπείας, τὴν ὁποίαν δικαίως ἀξιοῦμεν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαιοσύνης. Ἰδοὺ παράδειγμα·

Πρὸ τινῶν μηνῶν ὑπεβλήθη εἰς ἓν τῶν δικαστηρίων τοῦ Νεοεβοράκου ζήτημὰ τι δύσκολον. Ὁ δικηγόρος ἐμίλησεν ἐπὶ μακρὸν καὶ πολλὰ ἀντέταξεν ἐπιχειρήματα εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ δικαστοῦ. Ἐπὶ τέλους ἐξαντλήσας πᾶσαν τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ σοφίαν προέτεινε στοίχημα, ἀνακληθάνων ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐλανθάνετο ὁ δικαστής. Ἐπειδὴ δὲ τὸ στοίχημα, πλούσιον ὄν, ἐνέβλεπεν εἰς πειρασμὸν τὸν λειτουργὸν τῆς δικαιοσύνης, ἐδέχθη αὐτὸ ἐπὶ συνεδριάσεως. Ὁ δικηγόρος ὀνομάζεται **Betts** καὶ ὁ δικαστής **O'Conner**.

Παριεργατάτη θὰ ἦτο ἡ φυσιολογικὴ περιγραφή τῶν πνυτοειδῶν κλεπτῶν τοῦ νέου κόσμου, διότι ἔχουσιν ὅλως ἰδίαν φυσιογνωμίαν, καὶ τρόπον κλοπῆς ἰδιαίοντα πάντῃ διαφόρους τῶν ἐν χρήσει κατὰ τὴν Εὐρώπην.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουσι κλέπτας **rowdies, shorts, swell, boys, gamblers, buglers, swindlers, loafers, blacklegs, runners, peter-funks**, καὶ πολλοὺς ἄλλους χείρονας, τῶν ὁποίων ἀποσιωπῶ τὰ ἄτιμα ἐπίθετα.

Δὲν θὰ περιγράψωμεν τὰ ἀνδραγαθήματα πάντων τῶν κυρίων αὐτῶν· ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον καὶ νὰ μὴ δοξολογήσωμεν τὴν μεγαλοφυίαν τῶν **runners** καὶ τῶν **peter-funks**, καθόσον αἱ δύο αὗται τάξεις εἶναι ἄξιαι νὰ καταταχθῶσι μεταξὺ τῶν κλασσικῶν.

Δύο εἰδῶν εἶναι οἱ **runners**· οἱ πρῶτοι σκοπὸν ἔχουσι τοὺς ἐποίκους, ὧν οἱ πλείους ἀποβιβάζονται μηδένα γινώσκοντες καὶ μὴ ὁμιλοῦντες τὴν γλῶσσον τοῦ τόπου. Πρὶν μάλιστα ἀποβιβασθῶσι, πολιορκοῦνται ὑπὸ σμήνου **runners**, τῶν ὁποίων τὸ στρατόπεδον ἐκτείνεται ἐν Νεοεβοράκῳ ἀπὸ **Greenwich street** μέχρι τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Μετὰ μεγίστης δὲ ἐπιδεξιότητος διατάσσουσι μεταξὺ αὐτῶν τὰ περὶ τῆς κλοπῆς τῶν ἐποίκων· δίδουσιν εἰς αὐτοὺς ψευδῆ τραπεζογραμμάτια, ψευδῆ εἰσιτήρια διὰ σιδηροδρόμους ἢ ἀτμόπλοια, ἀίσχρο-κερδοῦσι, ψεύδονται καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τῆς δὲ δευτέρας κατηγορίας οἱ **runners** καταγίνονται ἰδίως εἰς τὴν λεηλασίαν τῶν κιομένων οἰκιῶν. Ἐτοιμοὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν στιγμὴν παρακολουθοῦσι τὰς ἀντλίας, πολλάκις δὲ καὶ σύρουν αὐτὰς μετὰ τῶν ἀντλιοφόρων· καὶ ἐπὶ προφάσει ὅτι θὰ σβέσωσι τὴν πυρκαϊάν εἰσδύουσιν εἰς τὰς οἰκίας καὶ ἀρπάζουσι τὰ πολυτιμότερα τῶν ἐν αὐταῖς.

Ἐὰν δὲ αἱ πυρκαϊαὶ δὲν εἶναι ἀρκετὰ προσοδοφόροι, οἱ κύριοι **runners** φροντίζουσι νὰ καλλιεργήσωσιν αὐτὰς βάλλοντες πῦρ εἰς τὰς οἰκίας. Καὶ νὰ μὲν ὁ νόμος τιμωρῆι τοὺς πυρκαεῖς διὰ κεφαλικῆς ποινῆς, ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρῃ αὐτούς; Κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ὅπως καταδικασθῆ τις ὡς πυρκαεὺς, πρέπει νὰ δοθῶσι πολλαὶ μαρτυρίαι ὅτι συναλήθη κρατῶν θαυλὸν ἀνημμένον.

Οἱ δὲ **peter-funks**, οἵτινες καὶ **mockauction-pers** ὀνομάζονται, δελεάζουσι τοὺς διαβάτας προσφέροντες ἐμπορεύματα ἀντὶ ἐλαχίστης τιμῆς, πωλοῦντες χάλκινὰ ὀρολόγια ὡς χρυσᾶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι οὐ μόνον ξένοι ἀλλὰ καὶ Ἀμερικανοὶ ἀπατῶνται. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὰ ἐργαστήρια ἀπογυμνοῦνται διττῶς, καὶ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, καὶ ὑπὸ κλεπτῶν ἐλαφρονότων ἐπιτηδείως τὰ θυλάκια αὐτῶν. Καὶ ἐὰν οὕτω πως γυμνωθέντες παραπονεθῶσιν, οἱ **peter-funks** ὀργιζόμενοι ὅτι προσεβλήθησαν ξυλοφορτόνουσιν αὐτούς.

Ἡ ἐπικρατοῦσα εὐταξία ἐν Ἀμερικῇ δὲν εἶναι βεβαίως ἀποτέλεσμα αὐστηρᾶς διατηρήσεως τοῦ νόμου, ἀλλὰ τῆς ἀνοχῆς ἧτις ἐπικρατεῖ κατὰ πάντα. Ὁ νόμος παραδείγματος χάριν ἀπαγορεύει τὰ σκιραφεῖα, καὶ ὁμῶς τὰ **gambling houses** εἶναι ἀνοικτὰ εἰς πάντας.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύει καὶ τὰ λαχεῖα· γίνονται ὅμως ἀδικόπως ὑπὸ τὸ ὄνομα **gift enterprise**.

Ἄλλ' ἐνόσω δὲν γίνονται σκάνδαλα ἢ ἀστυνομία κλείει τοὺς ὀφθαλμούς.

Οἱ νομοθέται τῆς Ἀλβανίας ἀγαπῶντες περιπαθῶς τὸ διαυγὲς ὕδωρ, ἀπηγόρευσαν ἐσχάτως κατὰ μίμησιν πολλῶν ἄλλων πολιτειῶν, τὴν *Λιακίην* πώλησιν οἴνων καὶ σηκέρων. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἦτο ἀσπαστὸς πρὸς τὸν λαόν, οὐδ' ἐπὶ πάντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἐφηρμύσθη.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν νόμον ἡ εἰσχυγελαία δὲν καταδιώκει ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν ἀπάτην, πολλαὶ τράπεζαι ἐπιθυμοῦσαι ν' αὐξήσωσι τὸ κέρδος αὐτῶν, μετεχειρίσθησαν πρὸς τοῦτο τρόπον ἐπιτηδειότατον μὲν, κακοήθη ὁμῶς, μόλις πρό τινος ἀνεκκαλυφθέντα.

Αἱ τράπεζαι αὗται, τῶν ὁποίων τὰ κεφάλαια ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ἐπὶ τῆ βάσει ἀκινήτων κτημάτων, εἰς ἃ ἀποδίδεται ἀξία εἴτε ὑπερ-

βολική είτε φαντασιώδης, ἀφοῦ ἐκδώσωσι γραμμάτια διὰ πῶσα δὲς καὶ τρεῖς ἴσα πρὸς τὰ ὑποτιθέμενα αὐτῶν κεφάλαια, δεικνύουσιν αἴφνης στενοχωρίαν κατὰ τὰς συναλλαγὰς, καὶ ἐλαττοῦσι διὰ τούτου τὴν ὑπὲρ τῆς ἀξιοπιστίας αὐτῶν κοινὴν ὑπόληψιν. Ἐπὶ τέλους δὲν δέχονται οὐδὲ τὰ ἴδια αὐτῶν γραμμάτια χωρὶς κἂν νὰ δώσωσι λόγον τῆς μὴ παραδοχῆς.

Εὐθὺς ὁ τηλεγράφος μεταδίδει τὴν ἀπιστίαν αὐτὴν εἰδῆσιν εἰς πάσας τὰς ἐμπορικὰς πόλεις, καὶ αἱ ἀνωτέρω τράπεζαι θεωροῦντι ἀμέσως ὡς brokers, ἤτοι συντετριμμένοι. Ἐντοσοῦτω μυστικοὶ αὐτῶν ἀπεισχυμένοι ἀγοράζουσι πρὸς 30, 40 ἢ καὶ 50 τοῖς ἑκατῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὀλιγώτερον τὰ γραμμάτια, ἅτινα πωλοῦσι μετὰ σπουδῆς οἱ ἔχοντες τοιαῦτα, θεωροῦντες ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς ὅτι δὲν ἐζημιώθησαν ὀλόκληρον τὴν ποσότητα. Ἀφοῦ δὲ τελειώσῃ ἡ ἀγορὰ, αἱ ὀνομασθεῖσθαι ὡς συντετριμμένοι τράπεζαι ἀποροῦσι διὰ τοῦτο, καὶ δημοσιεύουσι διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἡ οἰκονομικὴ αὐτῶν κατάστασις εἶναι ὑπὲρ ποτε λαμπρὰ, καὶ ὅτι ἡ μικρὰ διακοπή τῶν ἐργασιῶν ἦτο πάντῃ πρόσκαιρος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κερδαίνουσιν ἐντὸς τινῶν ὥρων σημαντικώτατα κέρδη, χωρὶς ἐντοσοῦτω νὰ ἔχη τις τὸ δικαίωμα νὰ παραπνευθῇ, διότι οὐδέποτε εἶχον κηρυχθῆ ἐν καταστάσει πτωχεύσεως.

Ἴδου καὶ ἕτερον εἶδος ἀπάτης, μὴ τιμωρούμενον ἐν Ἀμερικῇ, ἐνῶ ἐν Εὐρώπῃ ὁ ἀπατεῶν ἤθελε καταδικασθῆ εἰς πολυετὴ εἰρκτήν.

Ἐμπορὸς τις ἐν Νεοεβοράκῳ ἐκ τῶν πλέον εὐπολήπτων, ἐπισκεφθεὶς ποτε κύριον ἔχοντα πολλὰς μετοχὰς εἰς σιδηροδρόμους, τὰς ὁποίας ἐπεθύμει νὰ πωλήσῃ, ἐζήτησε νὰ πληρώσῃ αὐτά. Γενομένης δὲ τῆς συμφωνίας ὁ ἀγοραστὴς ἔλαβε τὰς μετοχὰς καὶ ἔδωκεν ἀντ' αὐτῶν ἑγγράφον ἐντολὴν πληρωμῆς εἰς τινὰ τῶν τραπεζῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε κατατεθειμένα χρήματα. Ὁ δὲ πωλητὴς, συμμεριζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν ὑπὲρ τῆς τιμιότητος τοῦ ἀγοραστοῦ κοινὴν γνώμην ἔλαβεν ἀδιστακτῶς τὴν ἐντολὴν καὶ ὑπέγραψεν ἐξοφλητικόν.

Ἀλλ' ὁ ἀγοραστὴς μόλις ἐξελθὼν μετέβη εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς ἣν ἀληθῶς εἶχε χρήματα, καὶ ἔλαβεν αὐτά.

Μετὰ μίαν ὥραν ἐφθασε καὶ ὁ πωλητὴς ἵνα ζητήσῃ τὰ χρήματά· ἀλλ' ἔμαθεν ὅτι πρὸ μικροῦ ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτῶν. Εὐθὺς ὁ ἀπατηθεὶς ὑπέβηκε τὴν ζήτησιν αὐτὴν πρᾶξιν εἰς τὸ δικαστήριον· φαντάζεσθε ὅμως ὁποῖαν ἀπόφασιν ἐξέδωκεν; Ὅτι ὁ ἀγοραστὴς, ὅτε ἔδωκε τὴν χρηματικὴν ἐντολὴν εἶχε τῶντι χρήματα εἰς τὴν τράπεζαν· καὶ ἐπομένως ἀπέλυσε αὐτόν!

Ἴδου καὶ τελευταῖον παράδειγμα ἀμερικανικῆς πικουρίας.

Ἐμπορὸς τις, ἐγγὺς ὢν χρεωκοπίας, ἐξεμυστηρεύθη εἰς τὸν μεγαλύτερον αὐτοῦ δανειστὴν τὴν κατάστασίν του.

Ὁ δανειστὴς, ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἐμπόρων τοῦ Νεοεβοράκου, ἐκάθητο ἐξηπλωμένος εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ καὶ κρατῶν κονδυλομάχιρον περιέεισε τοὺς ὄνυχας. Ἀφοῦ δὲ ἤκουσε μεθ' ὑπομονῆς καὶ χωρὶς νὰ διακόψῃ τὴν ὁμιλίαν, ἢ νὰ φανῇ ὅτι ἐταράχθη ὑπὸ τῆς εἰδήσεως αὐτῆς, ἠρώτησεν·

— Ἡξεύρει κανεὶς ἄλλος τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεών σου;

— Ὄχι, διότι ἐνόμισα προτιμότερον νὰ γνωστοποιήσω αὐτὴν εἰς σέ, τὸν κυριώτερόν μου δανειστὴν.

— Πολλὰ καλὰ· καὶ τί σκοπεύεις νὰ κάμῃς;

— Ἐάν οἱ δανεισταὶ μου δὲν συγκατανεύσουν νὰ μὲ δώσουν καιρὸν, θ' ἀναγκασθῶ νὰ κηρυχθῶ εἰς πτώχευσιν.

— Λυπερόν.

— Ἀπελπιστικόν! ποτὲ δὲν θὰ κηρυγορηθῶ.

— Ὅσον διὰ τοῦτο ἡσύχασε· δι' ἕλα κηρυγορούμεθα καὶ πρὸ πάντων διὰ τὰς πτωχεύσεις μας. . . . Καὶ πόσα εἰς τὰ ἑκατὸν νομίζεις ὅτι θὰ ἡμπορέσῃς νὰ προσφέρῃς;

— Δέκα τοῖς ἑκατῶν, τὸ πολὺ.

— Πόσα μὲ χρεωστεῖς.

— Ἐξῆντα χιλιάδας δραχμῶν.

— Λοιπὸν θὰ μὲ δώσῃς μόνον ἑξ;

— Μόλις.

— Θέλεις νὰ συντροφεύσωμεν;

— Τί εἶπες; ἠρώτησεν ὁ πτωχὸς ἔμπορος, νομίζον ὅτι δὲν ἐκαλοῦσε.

— Λέγω, ἀπεκρίθη ὁ πλούσιος ἐξακολουθῶν νὰ ζῆν τοὺς ὄνυχάς του, ὅτι ἐάν θέλῃς συντροφεύσωμεν.

Ἵπερχαρεῖς ὁ ἔμπορος εἰδέχθη τὴν πρότασιν ἀνθρώπου, αὐτὸς τὸ ὄνομα μόνον ἤρκει ἀντὶ χρημάτων, καὶ τὴν ἐπιούσαν ὑπέγραψε τὸ ἑγγράφον τῆς συντροφίας.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ὅτε, κατὰ τὴν συνθήειάν του, ὁ μικρὸς ἔμπορος ἦλθιν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, εὗρε τὸν ἐντιμον αὐτοῦ σύντροφον καθήμενον εἰς θρανίον, τοὺς πόδας ἔχοντα ἐξηπλωμένους, καὶ περιζέοντα, ὅπως καὶ πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τοὺς ὄνυχας. Χαρεῖς δὲ διὰ τὴν τιμὴν ὅτι ἐπισκέφθη αὐτόν ὁ πλούσιος ἔμπορος, ἔσπευσε νὰ λάβῃ σφιγκτὰ σφιγκτὰ τὴν δεξιάν αὐτοῦ, ἐμειδίασεν ἐπιχαρίτως καὶ περιέμενε ὀρθῶς διαταγὰς.

Ἀλλ' ὁ ἕτερος, ζέων ἀδιακόπως τοὺς ὄνυχάς του, ἐφάνετο ὅτι καὶ ἐλησμόνησε τὴν παρουσίαν τοῦ συντρόφου του. Οὗτος δὲ ἀπορῶν ἠτοιμάζετο νὰ ὁμιλήσῃ, ὅτε ἐκεῖνος μνηστύσας τὴν ἐρώτησιν, ἐσκώθη, ἀπέθετο τὸ κονδυλομάχιρον εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἠρώτησεν εὐγενῶς τὸν ἐλθόντα τί ἠγάπα;

— Πῶς! ἀπεκρίθη ὁ κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐκστατικῶς, πῶς τί ἀγαπῶ! Ἐρχομαι κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι καὶ τῶν δύο μας· καὶ ἐπειδὴ σὲ εὕρισκω ἐδῶ, ὑποθέτω ὅτι ἦλθες νὰ μὲ συμβουλευθῆς εἰς τι ὡς σὺντροφός μου. . .

— Χθὲς ἦμην σὺντροφός σου, κύριε, ὄχι ὁμῶς καὶ σήμερον· διότι ἐπώλησα τὸ ἐργαστήριόν μας.

— Πῶς! χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσης;

— Βέβαια. Δυνάμει τοῦ συμφωνητικοῦ μας, εἶχα τὸ δικίωμα καὶ ν' ἀγοράζω καὶ νὰ πωλῶ χωρὶς νὰ σ' ἐρωτῶ· ὅθεν ἐπώλησα ὁλόκληρον τὸ ἐργαστήριον ἀντὶ τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων δραχμῶν τὰς ὁποίας μὲ χρεωστεῖς. Οἱ δὲ ἄλλοι σου δανεισταὶ ἃς κάμουν ὅπως θέλουν· μὲ εἶναι ἀδιάφορον.

— Ἄτιμον εἶναι, Κύριε!

— Ἐπιτήδειον, δηλαδή.

— Θὰ σ' ἐγκαλέσω εἰς τὸ δικαστήριον.

— Θὰ χάσῃς, καὶ τὸ χειρότερον θὰ θεωρηθῆς ἀνεπιτήδειος· καὶ ἤξεύρεις ὅτι εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ἀνεπιτηδειότης εἶναι τὸ χειρότερον συστατικόν.

Ἐν γένει οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν εἶναι κακοὶ· καὶ ὁμῶς πράττουσιν ἐγκλήματα σκληρότατα, ἀκατανόητα, καὶ πράττουσιν αὐτὰ ἀταράχως, ἄνευ συμφέροντος καὶ ἄνευ ἐχθρας, μόνον καὶ μόνον διότι αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ πράξωσιν αὐτά.

Ἰπάρχουσιν Ἀμερικανοὶ ἀμάρτημα μέγα θεωροῦντες τὴν ὑπεξαίρεσιν καὶ ἐνός μόνου λεπτοῦ, οἵτινες ὁμῶς τὴν νύκτα προσβάλλοντες ἀνθρώπους ὅλως ἀγνώστους, κόπτουσι τὰ ὦτα, ἐξορύττουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διατρυποῦσι τὰ στήθη αὐτῶν. Ἀσκοῦσι δὲ τὴν δολοφονίαν οὐχὶ ἐκ πάθους ἢ συμφέροντος, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης πρὸς αὐτήν.

Ἀπαντήσας τίς ποτε μιγὰδα μεταβαίνοντα εἰς Βρούκλιν·

— Ποῦ πηγαίνεις, μασκρᾶ μαῦρε; ἠρώτησεν αὐτόν.

— Δὲν εἶμαι μαῦρος, ἀπεκρίθη ὁ διαβάτης, ἀλλὰ ἰερεὺς, μεταβαίνων ἡσύχως εἰς τὴν οἰκίαν μου, πλησίον εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα μου.

— Λοιπὸν ἢ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα σου θὰ δυσκολευθοῦν νὰ σὲ γνωρίσουν.

Καὶ ἐκοψε τὴν μύτιν του.

Ἄλλοτε, ὑπ' αὐτὰ τὰ παράθυρά μου ἐν Νεοεβοράκω ἰατρός τις μεταβαίνων μετὰ σπουδῆς τὴν νύκτα, ἐν καιρῷ ὀχθραιοτάτης βροχῆς εἰς τὴν οἰκίαν κινδυνεύοντος ἀρρώστου, συναλήφθη ὑπὸ τινων, οἵτινες γρονθοκοποῦντες κατέρριψαν αὐτόν καὶ χλευάζοντες τὸ ἐπάγγελμα του ἐκοψαν τὴν βλέφα του καὶ τὸν ἀφῆκαν. Προφθάσαντες οἱ ἀστυνομικοὶ φύλακες, οἵτινες συνήθως φαίνονται ὅταν δὲν ὑπάρχη πλέον ἀνάγκη, εὔρον τὸν δυστυχῆ ἰατρὸν αἵματοκυ-

λισμένον μὲν, ἀλλ' ἔχοντα καὶ τὸ ὠρολόγιον καὶ τὰ χρήματά του, τὰ ὁποῖα οἱ ἀφιλοκερδεῖς δολοφόναι ἐσεβάσθησαν.

Περίεργον δὲ ὅτι δολοφονίαι σκοπὸν ἔχουσαι συμφέρον ἢ ἐκδίκησιν εἶναι σπανιώταται. Τοῦτο δὲ ἀποδοτέον εἰς τὴν μεγίστην ἐλευθερίαν τῶν ἠθῶν καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐργασίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν διεγείρονται σφοδρὰ πάθη. Πολὺ εὐκολώτερον εἶναι εἰς ἓνα Ἀμερικανὸν ν' ἀποκτήσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τινος ἐπαγγέλματος, νὰ νυμφευθῇ καὶ ν' ἀναθρέψῃ τέκνα, ἢ εἰς τοὺς κτοίκους τοῦ ἀρχίου κόσμου. Πλὴν τούτου, ἐπειδὴ κοινωνικαὶ διακρίσεις δὲν ὑπάρχουσι, δὲν προσβάλλεται ἡ φιλαυτία, δὲν ταπεινοῦται ὁ νοῦς, καὶ ἐπομένως δὲν παραφέρεται ὁ Ἀμερικανός.

Ἐξ ἐναντίας μέγας εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων ὅσα πράττουσιν οἱ μέθυσοι καὶ οἱ διεφθαρμένοι. Τοσοῦτω δὲ πρόϊμος εἶναι ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν, ὥστε δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς νὰ συλλάβωσι παιδιὰ δώδεκα ἢ δεκαπέντε ἐτῶν ἕνεκα κλοπῆς, μέθης ἢ ξυλοκοπήματος.

Ἐνῶ διέτριβον εἰς Ἀμερικὴν, παιδίον ἑξαετῆς John Cafrey καλούμενον, ἐφονεύθη ἐντὸς σχολείου ὑπὸ δύο ἄλλων ἑπταετῶν περίπου. Τὸ ἐν, ὀνομαζόμενον Crumley, ἐκτύπησε πολλάκις διὰ βλάβου τὴν κεφαλὴν καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς πόδας του· ἔπειτα σύραντες ἐπὶ τῆς κλίνης ἐρρίψαν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος, ὅπου ἔμεινεν ἀναίσθητον μέχρι τῆς ἐπιούσης· καὶ τότε μόνον εἶδον αὐτὸ αἱ γυναῖκες τοῦ σχολείου ἔχον συντετριμμένην τὴν κεφαλὴν καὶ νεκρόν.

Ὅποια δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου; ἀκούσατε· «Ὁ John Cafrey ἀπέθανεν ἐκ σπασμῶν, οἵτινες προῆλθον ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν σκληρᾶς μεταχειρίσεως τῶν δύο παιδίων τῶν καλουμένων James Crumley καὶ Charles Collons.»

Ἀστυνομικός τις τοῦ Νεοεβοράκου κλητὴρ τῶν ὁποίων ἐγνώριζον ὡς γενόμενος ποτὲ αὐτῷ ὠφελίμος, ἐλθὼν μὲ ἠρώτησε·

— Σὰς ἀρέσαι νὰ ἰδῆτε νὰ κρεμοῦν;

— Νὰ κρεμοῦν! τί;

— Ἀνθρώπους; ἐννοεῖται.

— Σὰς ὁμολογῶ, κύριε, ὅτι δὲν πολυνοστιμαίωμαι τὰ θεάματα τοῦ εἶδους τούτου· τὸ δράμα τῆς ἀγχόνης δὲν μὲ φαίνεται πολὺ φαιδρῶν.

— Λυποῦμαι, κύριε, ἀπεκρίθη περίλυπος ὁ κλητὴρ, καὶ πολὺ.

— Καὶ διὰ τί;

— Διότι αἱ ἀπαγχονίσεις εἶναι σπάνιαι εἰς Νεοεβοράκον· ἐκτάκτως, κύριε, θὰ κρεμάσουν δύο συγχρόνως εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Tombes, ὅπου κατὰ χάριν ἡμπορῶ νὰ σὰς ἐμβάσω. Ἀφοῦ ὁμῶς δὲν τὰς ἀγαπᾶτε. . . Ἐνόμιζα ὅτι θὰ σὰς εὐχαριστήσω.

— Ἐστω, ἀπεκρίθη· ἐπιθυμῶ νὰ σ' εὐχαριστήσω, ἐρχομαι.

— Πολλά καλά. Ἡξεύρετε ποιοὶ εἶναι οἱ κατάδικοι;

— Ὅχι.

— Ἐνας καθολικὸς καὶ ἓνας προτεστάντες, φονεῖς ναύτου.

Τὴν ἐπιούσαν μετέβην εἰς τὴν φυλακὴν.

Μόλις οἱ πολυάριθμοι ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐφύλαττον τὰς θύρας. Τὰ παράθυρα, οἱ ἐξώσται, τὰ δώματα τῶν πέριξ οἰκιῶν ἦσαν κατάφορτα· δυσκόλως ὁμοίως ἐβλεπον τὰ γινόμενα ἐν τῇ φυλακῇ. Λέγεται δὲ ὅτι περίεργός τις, μὴ δυνηθεὶς νὰ εὔρη τόπον κατάλληλον, ἐκλεψέ τι ἐπίτηδες φανερά, ὅπως φυλακίσωσιν αὐτὸν, καὶ οὕτω κατορθώσῃ νὰ εὐχαριστήσῃ ἀνέτως τὴν περιέργειάν του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν περὶ τὴν φυλακὴν ἀνέβαινεν εἰς δώδεκα ἢ δεκαπέντε χιλιάδας. Ἐντὸς ὁμοίως αὐτῆς τριακόσιοι μόνον ἐγένοντο ὡς καὶ ἐγὼ δεκτοὶ κατὰ χάριν.

Τὴν μεσημέριαν οἱ δύο κατάδικοι ἐξήλθον ἔχοντες πρὸ ἑαυτοῦς ὁ μὲν καθολικὸν, ὁ δὲ διαμαρτυρούμενον ἱερέα. Καὶ οἱ δύο ἦσαν ὄγχοι, ἀλλὰ ἀτάραχοι. Ὁ καθολικὸς ἰδὼν τινα φίλον του ἐπὶ δώματος ὑπεμειδίασε καὶ εἶπε· «Κακὴ δουλειά.» Ἔβηλον περὶ τὸν λαϊμὸν τὸ σχοινίον, καὶ μετὰ τὰς θρησκευτικὰς καὶ δικαστικὰς τελετὰς, ἐσκέπασαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ μετὰ μικρὸν ἀπηγγονίσθησαν ἀμφότεροι.

Μετὰ ἡμίσειαν δὲ ὥραν κατεβιβάσθησαν οἱ νεκροὶ, ἡ δὲ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐλθοῦσα ἐβεβιαιώθη ὅτι ἀπέθανον.

— Λοιπὸν, μὲ ἠρώτησεν ὁ κλητῆρ μου, σὰς εὐχρίστησεν;

— Ὅχι πολὺ.

— Καὶ διὰ τί; μήπως δὲν εἶχετε καλὴν θέσιν;

— Καλλίστην· ἀλλὰ δὲν μὲ ἀρέσουν τὰ κρεμάσματα.

— Τὸ ἐννοῶ· εἴθε εὐρωπαιὸς, συνειθισμένος εἰς λαϊμητόμον. Ὄταν τις ἀποκτήσῃ μίαν συνήθειαν ὁ διάβολος δὲν τὴν εὐγάζει. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ᾔσθη τόσον ἀποκλειστικός· ἐλπίζω ὁμοίως ὅτι ἂν ἰδῆτε ἀκόμη ὀλίγα κρεμάσματα θὰ σὰς ἀρέσουν, διότι δὲν εἶναι κατώτερα τῆς λαϊμητόμου.

Ἐγὼ δὲ εὐχαριστήσας τὸν ἀγαθὸν κλητῆρα διὰ τὰς πενήτιμους αὐτοῦ ἐνθαρρύνσεις, ἀρῆκα μετὰ σπουδῆς τὸ θέατρον τοῦ θανάτου. Καὶ ἐπειδὴ κατηντήσαμεν εἰς τοιαύτας μελαγχολικὰς ἱστορίας, ἃς ἀκούσωμεν καὶ ἑτέραν ἀποβλέπουσαν εἰς καταδίκην ἀνθρώπου γενομένην κατὰ τὸν νόμον τοῦ Lynch, ἦτοι βλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Ὁ νόμος αὐτός ὁ τοσοῦτον ἐν χρήσει ἐν Καλλιφορνίᾳ εὔρε πολλοὺς μιμητάς ἐν τῇ ἀρκτιῷ Ἀμερικῇ καὶ μάλιστα ἐν Μισ-

σουρή. Καὶ ἐὰν ἡ μίμησις αὐτῇ ἐξακολουθήσῃ, δὲν θὰ ἔχη πλέον ἀνάγκην οὔτε δικαστηρίων οὔτε δημιῶν ἢ Ἀμερικῇ ὁ πανταχοῦ παρὼν Lynch θὰ γίνῃ τακτικὸς αὐτῶν ἀναπληρωτής.

Ἡμέραν τινὰ εἴκοσι περίπου παιδίξ φοιτῶντα εἰς χωρικὸν σχολεῖον ἐν Μισσουρή, εὐρέθησαν δηλητηριασμένα καθὼς καὶ ὁ δικάσκαλος αὐτῶν. Καὶ γενομένης ἐρεύνης ἀνεκαλύφθη ὅτι εἶχον ρίψει δηλητήριο ἐν τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ἤρβοντο ὕδωρ οἱ ἐν τῷ σχολεῖῳ. Ἀλλὰ τίς ὁ δηλητηριάσας; Ἡ κοινὴ γνώμη κατέδειξε τινα James Ray, κακίστης ἀπολαύοντα φήμης. Ἐλέγετο δὲ ὅτι διὰ τούτου ἠθέλησε νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς γονεῖς τινῶν παιδίων, διακηρύξαντας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὅτι οὐδέποτε θέλουσι πιστεύσαι εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἔστω καὶ ἑνορκον, ἀνθρώπου οἷος ὁ Ray. Ἐλέγετο δὲ καὶ τοῦτο ὅτι ἐλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς δηλητηριάσεως ἀπέσυρε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σχολείου· συλληθηθεὶς ὑπεβλήθη εἰς δίκην κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ κώδικος τοῦ Lynch.

Ἀγγελιαφόρος, περιελθὼν ἐφιππος τὰ πέριξ χωρία διεκήρυξεν ὅτι ὁ James Rey θέλει ἀπαγγωνισθῆ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν πρὸ τοῦ σχολείου.

Περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν συνήχθησαν ἑκατὸν περίπου κτηματῆται μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ σχολείου ἦσαν δύο ἱερεῖς προσευχόμενοι καὶ ψάλλοντες, καὶ πλησίον αὐτῶν ἀνθρωπός τις δεδεμένος ἔχων τὰς χεῖρας· ἦτο δὲ ὁ κατάδικος.

Μετὰ μικρὸν τὸ πλῆθος σκορπισθὲν συνήλθε περὶ τινα ἱστάμενον εἰς ὕψος καὶ ἐτοιμαζόμενον νὰ ὁμιλήσῃ. ἦτο δὲ οὗτος ὁ ἱεροκήρυξ Θωμᾶς Γρεετ.

Τοῦτον ἰδόντες πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι ἔμελλε νὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τῆς παραφροῆς τῶν παθῶν, καὶ νὰ προτρέψῃ τὸ πλῆθος νὰ σέβεται τὸν νόμον· ἔλυνθάνοντο ὁμοίως· ἰδοὺ τί εἶπε·

— Κύριοι! Ὅσοι ἐπαθον ἐκ τοῦ προκειμένου ἐγκλήματος ἃς ἔλθωσι πλησίον μου. Θέλω σημειώσαι μὲ μαῦρον σταυρὸν ἐκείνους αἵτινες θὰ ὑπακούωσιν. Οἱ δὲ ἄλλοι θεαταὶ ἃς ἀπομακρυνθῶσι, διότι δὲν ἔχω ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς των.

Δεκαπέντε ἄνδρες ὑπήκουσαν εἰς τὴν πρόσκλησιν· ὁ δὲ ρήτωρ ἐξακολούθησεν οὕτως·

— Ἄνδρες! πρέπει ν' ἀπολύσωμεν τὸν ἐλεεινὸν τοῦτον; Ὅσοι εἶναι τῆς γνώμης αὐτῆς ἃς ὑψώσωσι τὴν δεξιάν.

Ἄλλ' οὐδεμία ὑψώθη.

— Λοιπὸν, κύριοι, ἐπανελάθειν ὁ ρήτωρ, ὅσοι εἶναι γνώμης νὰ κρεμασθῇ ἃς κράξωσι ναί.

— Ναί, ναί, ναί, ἀνέκραξαν ἀλληλοδιαδόχως εἰ δεκαπέντε οὔτοι, οἵτινες ἦσαν καὶ κατηγοροὶ καὶ δικασταὶ ἐν ταύτῳ.

Ὁ ρήτωρ ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ ἀκρα-

τήριον ἐκ 250 περίπου θεατῶν συγκείμενον, ὅτι ἐν-
τός μιᾶς ὥρας θ' ἀπηγγονίζετο ὁ καταδικασθεὶς.

Εὐθὺς πάντων τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς
τὸν δυστυχῆ τοῦτον, περίεργα νὰ ἴδωσιν ὅποιον ἐν-
τύπωσιν προὔξινεν αὐτῷ ἢ καταδίκη· ἀλλ' εἶδον
αὐτὸν ὡς καὶ πρὶν ἀτάραχον, διότι βεβαίως θὰ προέ-
βλεπε τὴν ἀπόφασιν.

Ἐν τῷ διαστήματι τῆς μιᾶς ὥρας συνωμίλει μετὰ
τοῦ παρ' αὐτῷ ἱερέως, καὶ μόνον δις παρετήρησε τὸ
ὄρολόγιον. Ὅτε δὲ ἀνήγγειλον αὐτῷ ὅτι ἐφθασεν ἡ
ὥρα, ἤλθε πρὸς τὸν ἵππον τοῦ σταθερῶ τῷ ποδί,
ἀνέβη αὐτὸν καὶ διευθύνθη ἐν μέσῳ τῶν δεκαπέντε
δικαστῶν πρὸς τὴν ἀγγύνην, ἢ μᾶλλον πρὸς γη-
ραιὸν σχοῖνον, εἰς κλάδον τοῦ ὁποίου εἶχον προσαρ-
τήσαι τὸ σχοινίον. Τὸ διάστημα ἦτο ἑπτακοσίων ὡς
ἕγγιστα μέτρων. Καὶ ὅτε ἐφθασεν ἐπέζευσεν, ἀνέβη
εἰς θρανίον κείμενον ὑπὸ τὸ σχοινίον καὶ ἀπήτησε
νὰ ἀναγνώσῃ τὴν κατάθεσιν του.

Καὶ ὑπήκουσε μὲν ὁ ρήτωρ· ἀλλ' ἡ κατάθεσις ἦτο
συγκεχυμένη τις ἐκθεσις περὶ τῆς ἀθωότητός του,
περιέχουσα καὶ βιογραφικὰς εἰδήσεις τοῦ καταδί-
κου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἠρώτησε πῶσον χρόνον
ἐχορήγουν αὐτῷ ὅπως ὁμιλήσῃ.

— Τριάκοντα λεπτά, ἀπεκρίθησαν.

Ὁ καταδικασθεὶς ἦτο ὄλος ἀγράμματος, ὠμίλη-
σεν ὁμως εὐσταθῶς, καὶ χωρὶς διόλου νὰ ταραχθῆ
ἢ φωνή του. Ἴδου τί εἶπε·

— Κύριοι καὶ ἐντιμοὶ πολῖται τῆς κομητείας
Μόργαν, ἀποθνήσκω ἀθῶος, ἀλλὰ καὶ γενναῖος· οὔτε
δάκρυ θὰ χύσω ἐμπροσθεν ὑμῶν. Εἶμαι ἀθῶος· ὁ
θεὸς τὸ γινώσκει. Ἀφίνω ἀξιόλογον γυναῖκα καὶ
τέσσαρες νέας θυγατέρας· πρέπει νὰ τὰς ἀφήσω,
τὰς ἀγαπητάς μου αὐτάς· πλὴν δὲν ἐντρέπομαι ἀ-
ποθνήσκων. Ἐλπίζω ὅτι οἱ συντοπίται μου θὰ φρον-
τίσουν διὰ τὴν οἰκογένειάν μου.

Ἐξηκολούθει δὲ λαλῶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅτε
εἰδοποιήθη ὅτι παρήλθον τὰ τριάκοντα λεπτά. Αὐ-
τὸς ὁμως ἐζήτησεν ἔτι δέκα, ἅτινα καὶ ἐχορηγήθη-
σαν. Καὶ περιελθὼν τοὺς μὲν ἐνηγκάλισθη, τῶν δὲ
ἐλαβε τὴν χεῖρα καὶ πάντας συγχωρῶν. Μετὰ ταῦτα
ἀνέβη εἰς τὸ θρανίον, ἔβαλε μόνος τὸ σχοινίον εἰς
τὸν λαιμὸν του καὶ ἐζήτησε νὰ μακρύνωσιν ἕλιγον
αὐτό.

— Εἶδα, εἶπε τοιαῦτα παιγνίδια· καὶ ἂν δὲν μα-
κρύνεται τὸ σχοινίον, θὰ μείνω κρεμασμένος πέντε
λεπτά ἕως οὗ ἀποθάνω.

Ἀπεκρίθησαν ὁμως ὅτι τὸ σχοινίον ἦτο ἀρκετὰ
μακρὸν.

— Κύριοι! ἐπανέλαβε, μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ὑπάρ-
χω. Ἀποθνήσκω ἀθῶος· φροντίσατε διὰ τὴν οἰκογέ-
νειάν μου . . .

Καὶ ἀπηγγονίσθη! ἀλλ' ἐπειδὴ μετὰ μικρὸν παρε-
τηρήθη ὅτι ὀρθῶς εἶπεν ὅτι δὲν θ' ἀπέθνησκεν εὐθὺς,
ἐμάκρυναν τὸ σχοινίον καὶ ἀνύψωσαν αὐτὸν· ἀπέ-
θανε δὲ πάραυτα.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

Καταδειξίμεν ἐν τοῖς προηγουμένοις (α) τὴν πρώ-
την ἑλλητικῆ ἐκδοθεῖσαν ἐφημερίδα πρὸ τοῦ 1821
ἔτους. Μετ' αὐτὴν καὶ ἄλλαι τινὲς ἐφάντησαν ἐν τῇ
Δύσει, ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος μέχρι
τῆς σήμερον πολλαὶ ἐπέλαμψαν καὶ ἐπιλάμπουσιν
εἰς τὸν ἑλλητικὸν ὀρίζοντα, θνησκόμενοι μὲν ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον, οὐδὲν ἦττον ὁμως πολλαπλασιαζόμε-
ναι ἀδιακόπως. Καὶ τούτων τὴν ἀναγραφὴν ἀξιοῦ
οὐ μόνον ἡ φιλολογικὴ πολυπραγμοσύνη, ἀλλὰ καὶ
ἡ δικαιοσύνη ἢ ἱστορικὴ· διότι, καθὼς παραδίδεται
εἰς τὴν ἀθανασίαν καὶ τοῦ τελευταίου στρατιώτου
τὸ ἀνδραγάθημα, τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ δια-
ωνισθῶσι καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν λογίων ἐκείνων, οἵ-
τινες καὶ κάλαμον καὶ ὄπλα διαχειριζόμενοι, καὶ
δημασιογραφοῦντες καὶ παλαίοντες, συνετέλεσαν εἰς
τὴν εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος. Ἀλλ' ἡμεῖς πε-
ριοριζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν
τῶν μέχρι τῆς ἰδρύσεως τῆς βασιλείας, κύριον ὀδη-
γὸν ἔχοντες ἄρθρον κατακεχωρισμένον ἐν τῷ Χρό-
νῳ, ἐφημερίδι ἐπὶ ἕξ περίπου μῆνας ἐκδοθεῖση ἐν
Ναυπλίῳ τὸ 1833 ἔτος ὑπὸ τοῦ Κ. Ι. Φιλήμονος,
τοῦ μετὰ ταῦτα συντάκτου τοῦ καὶ νῦν ὑπάρχον-
τος Αἰῶνος. Καὶ ναὶ μὲν αἱ εἰδήσεις τοῦ Χρόνου
ὡς εἰδήσεις στατιστικαὶ δὲν εἶναι ἄρτιοι· διότι οὔτε
οἱ συντάκται, οὔτε οἱ ἐκδόται ἢ οἱ ἰδιοκτῆται ὀνο-
μάζονται, οὔτε ἀκριβῶς πότε ἤρχισεν καὶ πότε ἐ-
παυσεν ἡ ἐκδοσις διαλαμβάνουσιν, οὔτε πόθεν μετα-
κομίσθησαν τὰ πιστήρια καὶ ἄλλα τοιαῦτα μανθά-
νομεν ἐξ αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ ὅπως ἔχουσιν εἶναι πολύ-
τιμοι. Εἰς ταύτας δὲ προτιθέμεθα καὶ ἄλλας τινὰς,
παρακκλοῦντες τοὺς λεπτομερέστερόν τι γινώσκον-
τας νὰ διακοινώσωσιν αὐτὰ πρὸς τὴν *Harδώραν*,
ὅπως συμπληρωθῆ ἡ εἰδησις (β).

(α) Πανδ. τόμ. ΙΖ', σελ. 347.

(β) Κατὰ τὰς δεθείσας ἡμῖν προφορικὰς πληροφορίας παρὰ
τοῦ Κ. Ι. Φιλήμονος, αἱ δύο κατὰ πρῶτον ἰδρυθῆσαι τυπογρα-
φίαι ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρξαν ἡ τῶν Καλαμῶν, μετακομισθεῖσα ἐκ
Τεργέστης τὸ 1821 ὑπὸ ἀρχμ. Γψηλάντου, καὶ ἡ τῆς Κορίνθου,
σταθεῖσα τὸ 1822 ἐκ Λιθόρου ὑπὸ Ἰγνατίου τοῦ Ἀρτῆ καὶ Ι.
Καρατζᾶ τοῦ ἡγεμόνος. Ἐκ τῆς πρώτης ἐξεδόθη ἡ Ἑ λ λ η ν ι κ ἢ
Σ ἄ λ π ι γ ε, περὶ ἧς ἀνωτέρω, ἡ δὲ δευτέρα ἐχρησίμευσεν εἰς
τύπωσιν τοῦ πρώτου Συντάγματος καὶ ἄλλων ἔργων τῆς Κυβερ-
νήσεως. Περιεργοὶ εἶναι αἱ περιπέται τοῦ δευτέρου τούτου τυ-